

А когато стигнахъм надъ равнината на върхътъ на хълмътъ, видяхъ напрѣдъ ни единъ селскъ черквъ, на коѣто малката звѣнилиница ся възвиша-
ваше спретно къмъ небето. — Ето ѝ, рече мла-
дата ми водителка, като ускори вървежътъ си. —
Задъ черквата тамо имаше гробища оградени,
на които като отвори вратата упложти ся на къмъ
онзи край и то съ мякъ, измежду высокий бу-
ренакъ и нискытъ тръніе, къмъ единъ камъкъ
които имаше образъ на полукружие. Двѣ или три
стъпала, спрѣгнаты отъ многоврѣміе и причудливо
нѣкакъ украсени съ гръмадни клъба, водяха въ
тѣснъ единъ равнозидицъ храминъ, а въ срѣдата
на полукружіето стърчеше единъ каменъ кръстъ.

Щомъ възлѣзъ въ храмината и мѣтнѫ погледъ
връзъ представенагъ предъ неї пространства,
забрави си съ ржкѫ предъ очите, като да бѣше
ї притъмнило внезапно на очите. Азъ ся завте-
кохъ къмъ неї. Изряднайтъ тойзи денъ набли-
жаваше на свършеніето си, и последнитъ неговы
грѣйки представяха неисказанъ красотата на
неизмѣримото пространство на небосклонътъ. Прѣдъ
очите ни въ тѣзи расцѣпени подножия на плани-
ната, но дѣлбоко долу, простираше ся сякашъ
че нѣкое езеро или по-добрѣ блато напъстрено
съ блестящи локви, които приличахъ на площъ
отъ коѣто едва що сѫ ся оттеглили водите, кои-
то сѫ їжъ били наводнили; а връзъ куповете на
песъкътъ или на калътъ конто распределахъ bla-